

Charakteristickými vlastnostmi Murnovy impresionistické estetiky jsou lyričnost, navázanost na přírodu a venkov. Převažuje krátká forma básní. V básních popisuje okolní svět, který vnímá částečně subjektivně, často se v něm zrcadlí životní pocit a reflexe.

Murnovy básně působily především na čtenářovu představivost a fantazii a dokázaly navodit stejnou atmosféru, jakou prožil básník v daný okamžik. Básníkovo prožívání obzvláště krajiny, přírody a venkovského života bylo velmi hluboké. Tyto zážitky jako náladový vjem přenášel na papír- bez etických, politických a názorových otázek. Netvořil ani pro národní potřeby, ani pro určitou ideologii, nepozastavoval se nad sociálními poměry, jako například Ivan Cankar. Psal vlastní poezii, ve které vystupovala něžná poetika, impresivní jedinečnosti, neustálá míjivost a proměna člověka a všeho živého. Tímto způsobem tvořil, i přestože se ve svém životě musel zabývat existenciálními otázkami, a řešit je. Jeho básně však zůstávaly velmi osobní, básník vyjadřoval svůj vnitřní svět, svět niterných pocitů. Vyjadřoval vnitřní rozpoložení v okamžicích běžného, každodenního života.

Důležitou součástí básní byly také popisy barev a zvuků. Básně byly výtvarné, obraznost v nich hrála významnou roli, čtenář si je mohl lehce představit namalované. Kromě básní s venkovskými motivy a básní reflexivních napsal také několik milostných. Mezi ně patří cyklus Noči, který věnoval dívce Almě Souvanové.